

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.
Hétfői szám 2 kr.

Megjelen minden **hétfőn** délben, **szerdán**, **pénteken** és **vasárnap** reggel.

Felélős szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY.

Szerkesztőség:

Dr. Csillag Károly ügyvédi irodája, Kazinczy-utca.
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:

Kossuth-utca, Vojnich palotában.
Telefon szám 42.
Nyilvánt. soronként 20 krajczár.

A törvényhozás függetlensége.

A sok vita hevében vannak olyan nézetek is, hogy a kuriai bíraskodás éppenséggel a magyar törvényhozás függetlenségének a megtámadására fog szolgálni.

Attól félnek ugyanis, hogy miután a kir. Curia bírát a korona nevezi ki a kormány közvetítése mellett — ez a bíróság nem mint a nemzet bizalmának a kifejezője, hanem mint az esetleges utasításoktól eljárásában marsrutához kötött közeg fog eljárni. Nincsenek bizalommal a curia iránt, és nem látnak semmiféle biztosítékot arra nézve, hogy ez a kinevezéstől függővé tett testület független tud és akar majd lenni akkor is amikor az uralkodó kormányról vagy annak jelöltje ügyéről lesz szó.

Példákat sorolnak fel a multból, hogy a kir. Curia servilis szolgálatban állott, hol az egyik, hol a másik kormánynál, hogy a Curia 1848 előtt egyetemesített a nemzetellenes kormány-

nyal sőt, hogy a konkrét esetekben súlyos törvénytértéseket követett el. Felemlítik, hogy Deák Ferencz még az 1832-ik országgyűlésen a királytól is megakarta vonni a Curiai bírák kinevezési jogát és a bírákat választás utján akarta hivatalba juttatni.

A választások feletti bíraskodás joga ezen nézet szerint tehát feltétlenül a nemzet választott képviselőinek kezébe volna leteendő és legerősebb argumentumuk az, hogy ha a király és a nemzet közt komoly vélemény eltérés támad a király olyan bírákat nevezhet ki aminőket éppen neki kinevezni tetszik.

Csak hogy egy körülményről megfigyeljünk ennek a nézetnek a hívói. Arról ugyanis, hogy a magyar kir. Curia azóta olyan testületté emelkedett, amelyet ilyen gyanúsítással megsérteni nem lehet. Európaszerte híre van annak, hogy az igazságszolgáltatás terén a magyar kir. Curia egyike azon forumoknak, amelyek hitatásuk magaslatán állanak.

Hogy pedig miféle biztosíték van arra a jövőben, hogy a Curia ezen nivojáról leszállni nem fog és függetlenségét megőrzi majd még azzal a kormányval szemben is, amelytől kinevezése is függ, az éppen abban a körülményben van, hogy ez a testület ma már egy erős erkölcsi alapon áll. Látjuk azt az államkincstárral folytatott pereknél, hogy az állam, tehát közvetve a kormány semmiféle kedvezményben nem részesül a magánosokkal szemben ott a Curian. Szak-képzettség tekintetében pedig mindenestre megbízhatóbb mint a laikusnak nevezhető bizottsági ítélkezés, amelynél nem az igazság, hanem direkt a pártérdek vezeti az ítélkezőket.

Az aggodalmak tehát erőltetettek és teljesen alaptalanok.

Avagy nem elég biztosíték az, hogy ez jóra fog vezetni, hogy ezt a Kuriát közönséges kormányesszközzé tenni nem lehet, ha Bánffy báró összes politikai furfangját igénybe vette, hogy ezt a bíraskodást kikerülje?

Bodola Andrásék.

Írta: Kisteleki Ede.

Fehérré meszelt sárpatka a tanyaház előtt; a löve kékkel kihuzva, mintha pántlikával volna alól beszegve. A sárpatkán ül Bodola András, mellette tehénfejű kis széken ül az öregebbik fia, Bodola Gábor, a pitvarajtó küszöbén pedig guggol a fiatalabbik, Bodola Pál. Gábor házias emez még legény.

A cselédség már mind lepihent, este, késő este van. Csak a szunyogok vannak ébren, meg a Bodola familia három férfitagja.

Az öreg már jó félórja térdére könyökölve néz maga elé ülő helyén. Mélyen a homlokára van huzva zsirfoltoktól fényes kalapja, néha mozdul az csak egyet tarkóján, mikor a homlokát összeráncolja. Hát behuzza most, a mint megegyenesedik a dereka, behuzza a karját borjuszájú ingujjának a ránczai közé, kezefejére szorítja azt, azután végig törüli vele homlokát.

— Te Gábor! . . . osztán gondolod?

— Az idősebbik fiának szolt.

— Gondolom-e? Édes apám! Soha üdvösségbe ne részesüljek ha . . .

— Hiszem fiam, hiszem, hanem jól meg-méled-e, nem valami pástyor gyerek gyujtotta-e taraczkából?

— Ódaléptem, ahol kigyulladt a láng, a

puszta templom új sarkához, a mit a megboldogult öreg gróf toldozott még hozzá. Mondok, ni, hiszen itt valakinek lennie köllene, ki a tüzet rakta. De már akkor se senki, se a lángnak semmi nyoma, csak a föld volt a helyén egy kicsit behorpadva.

— Hiszem fiam, hiszem! Hogy többet ne mondjak, tudok ilyenre bizonyosat. Bizony Bagi, a csongrádi gazdag Bagi fiaim! együtt őrzötte velem a csürhét Malatenszky Márk uramnál, együtt bizony. Hanem a gyerek, éles szemű volt a fatyú, kutya szerencséje akad. Kincsre talált. Lángot látott szintén, fiam Gábor! volt is annak a helyén egy nagy vasláda. Nem volt azon a ládán se lakat, se závár, úgy volt ez összeforrasztva egy darabba.

— Hát hogy tudta kinyitni? — kapott a szöbba mohón Bodola Pál.

— Hogy? Hm! Kieszelte a gyerek. Vett egy nagy köszörűkövet, a vasláda egyik oldalát addig fente azzal, míg az tisztára elkopott. Három hónapig tartott a nagy munka. Hanem azután dültek is ki abból az aranyak.

Gábor meg Pál mind a ketten nyeltek erre egyet, anélkül, hogy valamit faltak volna.

A pusztaszéri szőlőket azalatt elnyelte magába a homály. A csillagok mint apró tejfoltok voltak szétcseppentve az égen. Később

világosabb lett az éjszaka, meggyújtották főnn az égen a halványlángú lámpát: a holdat.

A puszta templom horpadt fala belátszott Bodoláékhoz.

Ugy látszott oda mint egy kétpúpú teve; a két csorbaság rajta, mintha nyereg lett volna, — a teve feje tetején pedig golyafészek.

A három Bodola ott turt a puszta fal tövében. Olyan mélyre ástak már, hogy a víz is fölfakadt az ásonyom után. De azért csak ástak. Ők voltak az első, kik megbolygatták azt a helyett mióta a templom puszta templom-má lett. Akkor még nem jutott egy papnak sem az eszébe, hogy ott kifordítsa a föld alá temetett falakat a napvilágra, hogy megbolygassa a nyolc-azázados sírokat.

Hej! azok a papok, még holtuk után sem hagyják az ember fiát békében! Pedig ugyan-csak mondogatják: Requiescat in pace! Szer-vesz igazság!

De a Bodolák nem a sírokra rontottak rá. Más az ő szándékuk: — aranyat keresnek . . . ott, hol a láng fölcsapott, hol azt Bodola Gábor látta, hol a föld behorpadt utána.

A golya főnn a fészken megkelepelí őket, hogy háborgalják éjjeli nyugalmát.

Bodoláék nem törődnek a golyával, csak ásnak. Egy-egy ezüst drachma feleséllan az ásóval lefordított homokban. Pál utánuk kap és gyűjti azokat tarisznyába. Hanem ez mind

Ez magában véve is megnyugtathat mindenkit a felől, hogy az aggodalmak teljesen a lógból kaptak.

Aminek Bánffy ellensége és aminek Széll Kálmán a hive, az rossz nem lehet!

Az agyonhallgatás rendszere.

Városunk polgármestere meggyőződhetett és még meg fog győződni arról, hogy a nagy nyilvánossághoz tartozó dolgokat és kérdéseket nem lehet agyonhallgatni, mert olyan az mint az égő parázs a szénbányában hosszú ideig csak gyenge füstöt ereszt, de aztán veszedelmes tüzet csinál.

Erről az alapigazságról meggyőződhetett mert a napokban is, amikor a helybeli „Népszava” megczikkezte még pedig olyan tónusban, amely éppen ségél nem lehet kellemes reá nézve.

Akármenyre is illetlenek nevezheti a polgármester annak az újságnak a tónusát — de egyet nem vitathat el attól, azt t. i. hogy az amiről ír igaz, az amiért felelősségre vonja a hirhett városi nyomtatványos panama ügyben, amelynek rövid elnevezése Tómicis ügy, elejétől fogva végig igaz. Igaz az, hogy a várost meglópták, igaz az, hogy az ez ügyben tanúsított eljárás minden kritikán aluli, igaz az, hogy a legsürgősebb rendszabályok a bűnösség köteleességszerű üldözésénél elmulasztva lettek.

Ez az eljárás tehát amit a polgármester ez ügyben tanúsított az agyonhallgatás rendszere. Mindenki joggal

kérdezheti miért történik ez, — mi oka lehet a polgármesternek erre a lussolási manőverre, amikor hónapokkal ezelőtt ő maga meggyőződött, hogy itt bűnös manipuláció volt?

Mi oka lehetett a város polgármesterének az őrizetere bizott város közvagyonának alattomos megtámadója vagy megtámadói ellen kezlytüs kézzel kiméletességet gyakorolni.

A „Tómicis ügyet” a mi lapunk ismertette meg a közönséggel. Nekünk jutott ki a háladatlan szerep, hogy rámutassunk a visszaélések egész légójára. S mi történt? A forma végett ut aliquid fecisse videtur megindították a vizsgálatot és aztán papiroson felejtették azt a nagy felháborodást amelylyel a leleplezések miatt lapunk ellen viseltettek.

Vártuk az esetleges sajtópert — vagy pedig azt, hogy legalább is valakit letartóztatni fognak. És mi történt? Mindenki tudja, hogy igazat írtunk és mégis forog a világ tovább úgy mint annakelőtte és a polgármester úr talán a „Népszava”-ból tudta meg újból, hogy volt valaha egy Tómicis ügy, amelyről az országos lapok is felháborodással írtak. Tessék elhinni, hogy ilyen dolgot nem lehet eltussolni. Aki erre számít annak oly kellemetlenül kell meglepődnie mint a polgármesternek amikor azokat a kék betűket olvosta.

Ez amig elintézve nem lesz a magarendes módja szerint — mindég kísérteti fog a közvélemény előtt.

Ötven krajczár napidij.

Nem unalmas, de száraz téma. Tóth Béla legyen az az ember, aki szellemesen és mégis komolyan tudja felhívni az intéző körök figyelmét erre a dologra.

A „Borsszem Jankó” Sanyaró Vendelje mind ritkábban hallatja ma már nyögéseit. Meg van ennek az örvendetes oka. Két esztendővel ezelőtt rövid öt §-os törvény jelen meg.

A czime majd olyan hosszú, mint az egész törvény és még az a kellemes jótékony szellem, mely a törvényben van, megvan a czimében is. Erre a törvényre se lehet alkalmazni azt az általános mondást, hogy „a törvény rideg betű” — mert ennek a törvénynek a betűi nem ridegek: sok-sok száz esztendőn segített ez a néhány paragrafus.

Szól pedig a czim a következőképen: „1897. XXIV. t.-cz. az állami hivataloknál alkalmazott díjnyok szolgálati és anyagi helyzetének javításáról.”

Szenteltetett ez a törvény 1897. június 30-án és életbe lépett a következő év első napján.

A tavali új esztendő egyszerre e hallgattatta a Sanyaró Vendelje jaggatását, az a vézna alak, hóna alatt a nehéz parapléval csak nagy ritkán kísértelt már ettől az új esztendő első napjától kezdve, mert az 1897. XXIV. t.-cz. 2. §-ának 1. pontja kimondja, hogy a díjnyok minimum napidija 80 krajczár.

Nagy sor ez kérem.

Nyolcz hatos napidij huszonnégy forintra rug egy hó alatt, egy esztendő alatt páne kétszáznyolczvannolcz forintra. Még leírni is sok ezt a nagy számot.

Mert hát nyolcz hatos manapság már 1 korona 60 fillér és egy hónapra kiszámítva negyvennyolcz korona.

Ennyi tenger koronából egy díjnyok meg a felesége, meg esetleg 1—2—3 gyereke urasan meg tud élni!

Igen ám, ahol a törvény életbe lépett, ott

semmi. Egy malaczkát sem lehetne rájuk venni. Majd előkerül a nagyja is, biztatják egymást.

De bizony hajnalig sem került az elő. Pity-mallator álfázva, reszkette lérték meg a Bodolák a tanyába.

Másnap éjjel megint folytatták a kincskeresés munkát.

Hideg szél fuj, mintha a föld alatt kriptalakói lehelnék ki szájukból. Egy-egy ördög-székér cigánykereket hányva fut el a Bodolák mellett. Az öreg csupa szem, Pál csupa fül; mintha a hideg lelé, fogai vacognak. Néha egyet csuklik, mintha szólni akarna, hogy hall valamit. Hogy dobognak a lába alatt azok a nagy csontok, melyekről bojtár korában hallott benn Kátában, az öreg Birgás Ágota beszélt azokról sokat, nagyon sokat. Hogy összeforradnak azok minden tizedik esztendőben és egy-egy garaboncziá kel ki azokból...

Gábor a legerényebb. Egészen letemette már magát a maga alatt ásott gödörben.

Egyszer csak az ásója nagyot koppan. Föl-emeli, megnézi, mintha az éle is kicsorhult volna. Azután megint a földnek feszíti, nyomja a talpával, de az nem enged.

Lehajlik, a markával, a tiz körmével eszik a földnek. Azután elkurjantja magát: megvan...!

Pokróczba takargatták, hónuk alá szorították azt a valamit.

Merő arany, — akkora, mint az iskátulya, melyben a Gábor felesége menyasszonykori koszoruját tartogajta.

A tulipános láda legfenekére került a nagy kincs. A ládára pedig erős závár tétetett;... az asszonyok nem tudtak felőle semmit, hogy miért.

Elég is volt, ha a három Bodola tudta. Asszony elfecsegné, elbüszkélkednék vele hét tartományig, jobb ugy, ha nem tudják egy darabig.

De valamit neszeltek mégis. Ama nap óta nagyot fordult az állapot a Bodolák között.

A szegedi vásárról csupa selyemruhák kerültek haza az asszonyok számára. Az emberek levelették a ködmönt, az irhás subát, (haj! Bagi ezt sokáig nem cselekedte) posztóba öltözködtek, finom posztóba. Ekeszarva nem került kezükbe, félváltól néztek a szomszédokra, felbigyesztették az ajkukat, mikor nyolcz ökrükről volt szó!

— Az a nyolcz tinócska? — mondogattá Bodola András — majd a gulyában meg se látszanak. Gavalléroskodjatok fiaim, gavalléroskodjatok.

Bodola Gábor is szót fogadott az apjának nemkülönbön Bodola Pál is.

A káta cigányokra, korcsmárosokra fel-

derült a boldog világ. M kor Bodola Pál vadedes lováról leszáll egy-egy vasárnapon a káta nagy csárda előtt, megállnak még Hőke Eszterék is végigtekinteni a hires legényen. Pedig a Hőkéék ugyancsak rátorló familia. Hanem arra a kényes legényre, kiről az a szóbeszéd, hogy annyi nála a bankó, mint a polyva, szemet vetettek.

— Ugy ugy, Pali fiám! ugy ugy! hadd legénykedd ki magadat. Azt a hitvány három fertály homokbuczkását itt hagyjuk ugy is nemsokára. Nagy dominium kell nekünk. Olvasom is az újságban, van egy Tázláron, Vadkert alatt, eladó, nyolczvanezer az ára. Az lesz a mienk.

A három fertály hitvány homokbuczkás el is kelt tizenkétezer új forinton. A fele szétment ennek a korcsmárosok közé, a másik fele meg a szegedi nagy boltokba vándorolt.

Kutyabaj! kutyabaj! Mienk a tázlári dominium, több mint bizonyos.

Övék is lett, alku szerin'. Mert így történt az. Kisaszszony napján kocsiúra ült a három Bodola, András, meg a két cselédje, Gábor és Pál. Vadkert alá érkeztek, tul is kerültek azon a Tázlárra.

(Vége következik).

meg van ez a szép jövedelmük a díjnyokoknak, de nálunk még sem lépett életbe.

Nálunk — ha jól összehámozgattam, — harmincz néhány díjnyok van. Ha megkérdeznék: hánynak van meg ez a minimuma, vagy a minimumnál két hatossal (negyven fillér) több, jelentkeznek három!

Hát a többi? Van még a minimumnál is minimumabb (csuf szó ugy-e?) Van bizony.

Van néhány díjnyok napidíjas díjnyok. Ezek 4—10 hónapig körmölnék ennyióért. Azután kapnak öt hatost és ha öt hatosért jól viseli magát, egy esztendeig felemelik a fizetését napjára 20 fillérral.

Ennek a 20--30 embernek érdekében szólaltunk fel.

Mi azt hisszük, hogy törvénytörvényünk új elnöke — ha előde elfeledte tán — a törvényben megadott minimumnál kevesebbet nem fog adni ezeknek az embereknek.

Ebben a mi gazdagnak ismert városunkban (legalább a város halálán túl így ismerik Szabadkát) mondom itt ha megjelennék Sanyaró Vendel a nagy paraplával — szörnyen elszégyelnék magunkat. Q.

Különfélék.

— **Áthelyezés.** Karácsonyi István, a titeli kir. járásbírósg aljegyzőjét a topolyai járásbírósgához helyezték át.

— **Szerencsés Szabadka város.** A képművészeti társulat évenként sorsolást rendez tagjai körében. A sorsolás ez idén tegnapielőtti ment végbe, a mikor is Szabadka város a 3371 sz. sorsjeggyel 100 frt értékű képet nyert.

— **Halálozás.** Özv. Basch Simorné csantavéri lakosnő tegnapielőtti elhunyt. Temetése tegnap nagy részvét mellett ment végbe.

— **Szent Lázár feltámadása.** Ma este — valószínűleg zsufozt ház előtt — megismertetik velünk az olasz énekesek és énekesnők Perrosi világhírű oratoriumát „Lázár feltámadását.“ Az ország nagyobb városait bejárta és bejárja ez a kis művész társaság, mely ma reggel érkezik hozzánk Udékéről. Még eddig minden városban zsufozt erem hallgatta a fiatal nagy zseni, az olasz pap művét. A mű hire elérkezett hozzánk is Kiváncsiág viszi a nagy közönséget a színházba. Hallani akarja mindenik ezt a zeneművet, mert ha Reklám ő felsége nagy apparatussal dolgozott is, azt mindenki elismerte, hogy zseniális mű, hogy szerzője a legnagyobb ók között foglal helyet. A vidéki apok — ahol már ez a társaság előadta a művet — elismeréssel szólnak magáról a interpretáló művészekről is és így hisszük, hogy közönségünk jó előadásban fogja élvezni a nagy és nehezen érthető mű szépségeit. volna, ha a közönség 8 óra előtti elfoglalná helyét, nehogy a járáskelés zavarja az előadást.

— **Zászlószentelés.** A kerületi betegsegélyző pénztár zászlószentelési ünnepélyére nagyban folynak az előkészületek. Mintegy kilencven nyoszólyóányt kértek fel az ünnepélyen való részvételre. A helybeli egyetek és társulatok valamennyie részt vesz az ünnepélyen, amennyiben kiküldöttek képviselik. Vidékéről is már több egyet jelentkezett. Mint előrelátható, az ünnepély nagyon fényes lesz.

— **Tüzesetek a megyében.** Az elmúlt héten több községben volt tűz a megyében.

Kungl János pacséri lakosnál f. hó 15-ikén egy nagy kazal szalma égett le, a kár 50 frt. Kunbaján Bajzer Antal nádfeleü házágyulladt ki, de csakhamar eloltották. B.-Almászon szintéu szalmatűz volt nagyobb kárt nem okoztt.

— **Az új honvéd laktanya átvétele.** Az új honvédlaktanya már közel van ahhoz, hogy teljesen készen átadhassák rendeltetésének. A napokban hivatalos vizsgálatot tartanak annak megállapítása céljából, hogy május 1-én beköltözhetnek-e? Az átadás mint értesülünk nagy ünnepélyvel fog végbemenni s abban mint már megirtuk, Fehérváry Géza hárohonvédelmi miniszter is részt vesz. A laktanyának tisztí étközje fényesen lesz berendezve, ő felségének nagy mellszobrát is ott fogják elhelyezni.

— **A műborkereskedés: család.** Ezt a fontos kijelentést tette a szeged kir. illető táblás az itéletet a Kuria is jóváhagyta. Az erre vonatkozó határozat érdemi része a következő: Ha az eladó bár természetesen bort adott el, mégis tudva műbort küldött, ez az eljárása a magánjogi család megállapítja, mert ezzel a vevőt ludva és akarva tévedésbe ejtette.

— **Szocialista fészkelődések.** A tavasz elérkezével megkezdődik a földmunka a mivel együtt járnak a szocialista mozgalmak is. Bajáról írja tudósítónk, hogy a közeli Szt. István községben vidéki szocialista apostolok jártak a napokban és izgatják a munkásnépet, hogy ne szerződjön az aratáshoz és ha már szerződött bontsa fel a szerződést addig míg nagyobb munkabért nem adnak. A napokban titkos összejövlel is tartottak, de a csendőrség neszét vette a dolognak és megakadályozta a főbb kolompásokat pedig elfogta és bejelentelte a szogabiróságnak.

— **Baleset.** Tegnap este 10 óra tájban egy vidéki úri ember járt a Battyáni utcában és a sötétben az ott épülő gőzfürdő nyitott pinczéjébe esett. A segély kiállításra odafutott egyrendőr akinek segítségével kímászott a gödörből, fejét azonban összeverte. A rendőr a mentőállomásra vevette, ahol bekötötték sebeit és elbocsájtották.

— **Színészeink Szolnokon.** Szombaton játszottak először színészeink Szolnokon. A „Gyurkovics lányok“ című életképpel kezdtek meg az előadások sorozatát. A nagy színház zsufolásig megtelt és a közönség sokat tapsolt a kitűnő ensemblenak. Nap-nap után telt házak előtt játszik Pesti társulata, aminek őszintén örülnök.

— **Lopás.** Kling Péterné vaskuti lakosnák háza falát a napokban ismeretlen tettesek kiásták és a szobába hatolva onnan az ágyban elrejtett 60 frtot ellopják. A tetteseket a csendőrség keresi.

— **Verekedő vendégek.** Vujkovics Antal és Márkó bajmoki legények látogatásban voltak a napokban Garais-ki János b.-madarasi lakosnál. A vendégek között szóváltás keletkezett, majd verekedésre került a sor s a bajmokak úgy elpáholták a házigazdát, hogy sokáig nem lesz kedve vendégeket fogadni.

— **Zentaiak és az Eugen szobor.** A „Zentai Közlöny“ legutolsó számában az Eugen szoborról a következőket írja: „Az Eugen-szobor már régen elkészült, de rendeltetése helyére, városunk főterére, hogy mikor szállíjják, az valóban a jövő titka. Köztudomású dolog, hogy a szobrot Róna József, országghírű művészünk a Zentán alakult Eugen-szobor-bizottság rendeltetésére készítette de a „nervus rerum gerendárum“ hiánya annak a Zentán való

felállítását egész a bizonytalan jövőbe hálasztotta. Most, mint a fővárosi lapokban olvastuk, a monumentális műremeket, hogy a nagy művész alkotásában a budapesti közönség is gyönyörködhessek, a művész beleegyezésével a Mücsarnok nyílt oszlop-csarnoka előtt állítja tel a képművészeti Társulat. Ott aztán mi zentaiak is — ha Budapesten megfordulunk — gyönyörködhetünk a nagy tudással és nemes izléssel megalkotott műben, mely valamikor tán mégis a mi főterünket fogja díszíteni és általa városunkat bizonyos hírnévre juttatni.“

— **Mozgó torony.** Már nemesak „Mozgó fényképek“ vannak, hanem mozgó torony is. Ez a ritka látványosság Szabadkán látható még pedig a tanítóképzede tetején. Nem tudjuk kért-e a képezde vállalkozói erre a találmányára szabadalmat, azt azonban tudjuk, hogy ez az új találmány néhány embernek életébe is kerülhet, mert ha egy gyenge szellőske meglebben a tornyot, úgy rájöhét a mozgás, hogy leröpiül és véletlenül egy kiscsit agyonüthet valakit.

— **Árverés a vasuton.** A m. kir. államasutak helybeli teherpálya udvarán f. hó 25-én árverezik el azokat a szállítmányokat amelyek nem váltattak ki, vagy lezbesíthetők nem voltak.

— **Nagy tűz a tanyán.** F. hó 17-én Bodó Antal zentai tanyai gazda szállásán tűz ütött ki, mely az összes gazdasági felszereléseket elhamvasztotta. A kár mintegy 4—5 ezer frtra teherő. A megejtett vizsgálat kiderítette, hogy a tüzet a károsult Zibos István nevű kaszása okozta és pedig az által, hogy a kölesszalma tövében cigarettára gyujtott, azután pedig az égő gyufát vigyázatlanul a szalmába dobta. Az összes felszerelése különben biztosítva volt.

Óriási tüzvész Apatinban.

— Sajt tudósítónktól. —

Apatin község lakosságát nagy izgatottságban tartja az a rettenő tüzvész, amelynek mintegy 10 ház lett az áldozata.

Az esetről a következőket írja tudósítónk: F. hó 16-án vasárnap délután 4 óra körül Apatin legnépesebb utcájában a pósta és távirtda épület el szemben lévő „Fertner“-féle ház nádfedelű hátulsó részéből lángnyelvek csapkodtak fel, melyek csakhamar álcaptak a szomszédos épületekbe s a birtelen kerekedett szélvész által táplált tűz alig két három perc alatt hat házat borított lángba. Irtoztató zürzavar, sikeltő jajveszék és lárma töltötte el az egész községnyedet a lángtenger láttára, mely csak növekedett, midőn ujjban két nádfedelű s az utca másik oldalán lévő ház teteje is lángolni kezdett.

Az egész falu népe csakhamar megjelent a tüzvésznel s a tüzoltókkal vállalva igyekezett a tüzet lokalizálni, mely csak nagy nehezen sikerült, noha a vasárnap munkaszünet folytán otthon tartott lovakkal egész sornyi kocsikok is hordották a közeli Dunából a vizet, mert a szivattyúk a szomszédutak vizét csakhamar kimerítették. A kár óriási, mert a házaknak csak egy része s ezek is csekély összegre voltak biztosítva.

Egy pár könnyebb megsebesüléstől eltekintve emberéletben nem esett kár.

A tűz keletkezésének okáról többféle versió kering, azt mondják, hogy gyujtogatás követ-

kezében következett, va'oszinu azonban, hogy vétkes gondallanság esete forog fenn. A hatóság a tűz keletkezésének megállapítása végett megindította a vizsgálatot, amely hivatalosan a való tényállást kideríteni.

Hosszú gyónás.

Igaz történet.

(Melynek valódiságáért alázatosan alulírott nem szavatolhat.)

Az ember, ha széles: sok galibát okoz, az asszony ha az — még több bolondságra képes.

A martonosi szállásokról kaptuk a következő levelet, amely Vitus asszony szélességéről szól Epanaszolja pedig a férj, Martonosi János gazda, az ő nagy bánatát, melyet neki az ő „páratlan szép menyecske“ felesége okozott hosszan — lán még ma is — tartó gyónásával.

Hiába mondtuk János gazdának, ha nem volna-e jobb nagy bötükkal lenyomtatni azt, hogy „Vitus feleségem gyere haza, mindent megbocsátok, János a férjed“ — a parasztagazda kivette piros bugyellárisából az összehajtott levelet és e szókkal válaszolt.

— Nyomtassák ki kérem az újságukba a levelem, abból meg fogja tapasztalni az asszony, hogy milyen nagyon szeretem és lán vissza tér hozzám meg a gyermekéhez.

Könyvek túlték a paraszt szemében — megteszük hát kívánságát — im itt a levél szövegint:

„Feleségem, a Viktor, 22 éves ludasi születés, kivel 5 év óta minden viszálkodás nélkül a legnagyobb békességben élünk, e hó 9-én bement Szabadkára, állítólag, hogy meggyovónjon s bucsut vett tőlem és egy l és

fél éves leányától azzal a szavakkal, hogy isten álgyon kenteket, délután a 3 órai vonaton királyhalmi állomáson leszek, s azóta még mindig gyóntatják, — az ugyan tény, hogy nevét saját tulajdonságában viseli, mert tényleg egy kissé széles Viktor, de miután páratlan szép menyecske — minden hibáját elnéztem, s ha egyszer a gyónást sikerrel befejezheti, hogy hazajön a kis ártatlan leányához, boldognak érezném magamat, sőt az összes bűneit amit ezental szerezne, magamra vállalnám, csak ne keljen neki többé azzal a kifogással Szabadkára utazni, hogy meg kell neki gyovónni.

Martonosi János.

Közi: — Vuncsi.

Törvénykezés.

Gyujtogató bútorkereskedő. Érdekes vég tárgyalás lesz f. hó 21-ikén a szabadkai kir. törvényszék büntető tanácsa előtt. Csercsóvícs Pál topolyai bútorkereskedő ügyét fogják tárgyalni, aki, hogy hitelezőivel könnyűszerrel kiegyezhessen a vádhatározat szerint a főtéren levő üzletét felgyujtotta és pedig akként, hogy éjnek idején a padláson raktározott bútorok alá égő gyertyákat helyezett, amelyektől a bútorok tüzet fogtak és az egész épület a raktárral együtt leégett. Az esetet annak idején részletesen közöltük, most még annyit említnék fel, hogy a végtárgyalást érdekessé teszi az, hogy a végtárgyaláson a vádlottat Eötvös Károly országgyűlési képviselő, budapesti ügyvéd fogja képviselni.

Nyilttér.*) Értesítés.

Tisztelettel van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy eddigi munkavezetőm **Reiner Mór** útletemből kilépett és a mai naptól kezdve megszűnt érdekemben működni. A nagyközönség és t. vevőim fokozottabb igényeit szemelőtt tartva, új művezetőm **Tyroler Henrik** ur személyében oly kiváló erőt szerződtettem, a ki a külföldön és fővárosunkban szerzett tapasztalatai, kiváló ízlése és szakértelem által arra képesíti cégemet, hogy a legmagasabb igényeknek is teljesen megfelelhessék, a n. é. közönség cégem iránt tanúsított eddigi becses jóakarataira támaszkodva, kérem a jövőben is megtisztelő bizalmát.

Hoffman Mihály özvegye
butortelepe.

E rovat alattiakért nem felelős a Szerk.

HIRDETÉSEK.

Háziasszonyok

próbálják a

Heiden-vanilliát

mindig egyenlő súlyú táblácskái an és hasonlóan kiadó, az összes fűszer legnemessebbje, ocsóbb, finomabb, egészségesebb és a használatban kényesesebb, mint a Schoten-vanillia.

1 boríték 5 táblácskát tartalmazva csak 10 kr.

Kapható minden csemege-, fűszerkereskedésben és drogueriában. — Nagybani raktár:

WALTER és DUMMEL-né
BUDAPEST, Alkotmány-utca 29.

MÖRATHON egy imprágnált zamatos gyógyfűvek rék ezig retta- és pipadohányhoz

Örömmel szítja az ember kitűnő tulajdonságai miatt Rágyujtva bármily dohánnyal, az utóbbi égető csipős íze elvész legégszesegebb kaveré. cigareta- és pipadohányba

Tekintve azt, hogy Mörathon a nikotin ártalmas hatását a gyomorparalízisra, minden dohánnyal szemben nélkülözhetetlen

Hat és pipadohányval vagy négy rész cigareta-dohánnyal kaveréti

Orvosok által minden dohánnyal ajánlati

Nagy csomag 30 kr., kis csomag 10 kr., külön vágat és csomagolás pipadohány és külön cigarettadohány részére

Próbaküldemény: 10 kis csomag bérmentre 1 frt 26 kr. utánvét mellett. Visszonteladónak jövedelmező.

Egyedüli készítő: **MÖRATH TIVADAR** gyógyfűkereskedés Grác.

Vezérképviselő Magyarország és társországok részére: **Dvorzák János** Budapest, VI. Gyár-utca 43.

ÉRTESÍTÉS.

Mély tisztelettel alulírott van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy **f. évi május hó első napjaiban a Kossuth-utczában, dr. Dominus-féle házban**

CZUKRÁSZDÁMAT

megnyitom.

A **Kugler-féle cs. és kir. udvari cukrászdában szerzett számos évi gyakorlatom** továbbá **Budapest székesfőváros belvárosában 10 éven túl fennállott** önálló üzletem révén a főváros legelőbbiek köreinek magas pártfogását és megalapozását voltam szerencsés birni. Czukrászdám jó hírneve az arisztokratia legmagasabb körében is ismeretes volt ugyanynira, hogy **ő. cs. és kir. Fensége, Oltáld főhercegnőt is** vádáróm közé volt szerencsém számítani.

Midőn a szabadkai n. é. közönség szives bizalmát kérem, igérem egyuttal, hogy a fővárosban eddig szerzett jó hírnevemnek megfelelőleg oda fogok törekedni, hogy megalapozását minden tekintetben kiérdemelnem szerencsés lehessen és magamat nagybecsi pártfogásába ajánlva, vagyok alázatos szolgája

Hermann Frigyes, cukrász.

Minden hirdetés beiktatása legalább 50 krba, 20 szónál többre terjedő hirdetésnél minden szó 2 krba, vastagabb betűkből 3 krajczárba kerül.

APRÓ HIRDETÉSEK

Az apró hirdetések előre fizetendők; hirdető félnek nevével vagy lakcímével ellátott hirdetések után 30 krajczár bérlyegilleték külön fizetendő.

<p>Egy jó házból való fiu órás üzletbe tanonczul kerestetik. Czím a kiadóhivatalban.</p>	<p>Eladó villa telek Palicson. A villamos vasút vég állomásán (150 öl távolságra) 1000 öli parcellákban jutányos árban esetleg 10 évi törlesztésre villatelkek eladók. Bővebbet a kiadóhivatalban.</p>	<p>Eladó egy teljesen jó karban lévő diszkólésű „Magyar Lexikon“ (17 kötet) jutányos áron. Bővebbet a kiadóhivatalban</p>	<p>A főtéren egy jó forgalmu teljesen újonnan berendezett fűszerüzlet más vállalat miatt eladó. Bővebbet a kiadóhivatalban.</p>	<p>Tárczákat, kis novellákat zsenge íróktól szivesen olvas kéziratból „Adelaida“, — ide kéri a kiadóhivatalba. 1598</p>
---	---	--	--	--